

תִּפְאַרְתּוֹ בּוֹקֵעַ מִיָּם מִפְּנֵיהֶם לַעֲשׂוֹת לוֹ שֵׁם עוֹלָם.  
 (ג"א זרוע תפארתו) דָּא זְכוּתָא דְאַבְרָהָם דְּאִיהוּ יְמִינָא  
 מִמּוֹשֶׁה. תִּפְאַרְתְּ דְּמֹשֶׁה. וּבְגִין כֶּךָ בּוֹקֵעַ מִיָּם  
 מִפְּנֵיהֶם. דְּהָא זְכוּתָא דְאַבְרָהָם בּוֹקֵעַ מִיָּם אִיהוּ. וְכָל  
 דָּא לְמַה לַעֲשׂוֹת לוֹ שֵׁם עוֹלָם.

תָּא חַזִּי, מַה בֵּין מֹשֶׁה לְשֹׁאֵר בְּנֵי עֲלְמָא. בְּשַׁעְתָּא  
 דְּאָמַר לָהּ קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמוֹשֶׁה (שמות לב)  
 וְעַתָּה הִנֵּיחָה לִי וְגו'. וְאֶעֱשֶׂה אוֹתְךָ לְגוֹי גָּדוֹל וְגו'.  
 מִיָּד אָמַר מֹשֶׁה וְכִי אֶשְׁבּוֹק דִּינְהוֹן דִּישְׂרָאֵל בְּגִינִי.  
 הַשְׂתָּא יִמְרוּן כָּל אַנּוּן בְּנֵי עֲלְמָא דְאַנָּא קַטְלִית לֹון  
 לְיִשְׂרָאֵל. כְּמַה דְּעֵבַד נַח.

דְּכִיּוֹן דְּאָמַר לִיהּ קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דִישׁוּיב לִיהּ  
 בְּתִיבוּתָא (כְּמַה דְּאֶתְמַר) דְּכְתִיב וְאֲנִי הִנְנִי מֵבִיא  
 אֶת הַמַּבּוּל מִיָּם וְגו'. וְכְתִיב וּמַחִיתִי אֶת כָּל הַיְקוּם

### לשון הקודש

לְמוֹשֶׁה (שמות לב) וְעַתָּה הִנֵּיחָה לִי וְגו',  
 וְאֶעֱשֶׂה אוֹתְךָ לְגוֹי גָּדוֹל וְגו' – מִיָּד אָמַר  
 מֹשֶׁה, וְכִי אֶשְׁבּוֹק דִּינָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל  
 בְּשַׁבְּלִי? כַּעַת יֹאמְרוּ כָּל אוֹתָם בְּנֵי  
 הָעוֹלָם שְׂאֲנִי הִרְגַתִּי אֶת יִשְׂרָאֵל כְּמוֹ  
 שְׁעַשְׂתָּה נַח.

שְׂפִינּוֹן שְׂאֶמַר לוֹ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא  
 שְׂנֵצִיל אוֹתוֹ בְּתַבָּה, וְכְמוֹ שְׂנֵצִיל שְׂפִתוֹב  
 וְאֲנִי הִנְנִי מֵבִיא אֶת הַמַּבּוּל מִיָּם וְגו',

מֹשֶׁה זְרוּעַ תִּפְאַרְתּוֹ בּוֹקֵעַ מִיָּם מִפְּנֵיהֶם  
 לַעֲשׂוֹת לוֹ שֵׁם עוֹלָם (זרוע תפארתו) – זו  
 זְכוּת שֶׁל אַבְרָהָם, שֶׁהוּא הִימִין מִמּוֹשֶׁה,  
 תִּפְאַרְתְּ שֶׁל מֹשֶׁה, וּמִשּׁוּם כֶּךָ בּוֹקֵעַ מִיָּם  
 מִפְּנֵיהֶם, שֶׁהֵרִי הַזְכוּת שֶׁל אַבְרָהָם הִיא  
 בּוֹקֵעַת מִיָּם. וְכָל זֶה לְמַה? לַעֲשׂוֹת לוֹ שֵׁם  
 עוֹלָם

כֵּן רָאָה מַה בֵּין מֹשֶׁה לְשֹׁאֵר בְּנֵי  
 הָעוֹלָם. בְּשַׁעְתָּא שְׂאֶמַר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא

אֲשֶׁר עָשִׂיתִי מֵעַל פְּנֵי הָאָדָמָה וְאֲנִי הִנְנִי מִקִּים אֶת  
 בְּרִיתִי וְגו' וּבָאתָ אֶל הַתְּבָה בֵּינֵן דְּאָמַר לִיה דִּישְׁתַּזְיֵב  
 הוּא וּבְנוֹי לָא בָעָא רַחֲמִין עַל עֲלָמָא וְאֶת־אֲבִידוֹ.  
 וּבְגִין כֶּךָ אֶקְרוּן מִי הַמַּבּוּל עַל שְׁמִיָּה פְּמָה דְּאֶת  
 אָמַר, (ישעיה נד) כִּי מִי נָח זֹאת לִי אֲשֶׁר נִשְׁפַּעְתִּי מֵעֲבוּר  
 מִי נָח.

אָמַר מֹשֶׁה הֲשִׁתָּא יִמְרוּן בְּנֵי עֲלָמָא דְּאָנָא קְטִילַת  
 לִזֵּן בְּגִין דְּאָמַר לִי וְאֶעֱשֶׂה אוֹתָךְ לְגוֹי גְּדוֹל.  
 הֲשִׁתָּא טַב לִי דְּאִימוֹת וְלֹא יִשְׁתַּעֲזֵן יִשְׂרָאֵל. מִיָּד  
 וַיַּחַל מֹשֶׁה אֶת פְּנֵי יי אֱלֹהֵיו. בָּעָא רַחֲמִין עַל־יִיהוּ  
 וְאֶתְעַר רַחֲמֵי עַל עֲלָמָא.

וְאָמַר רַבִּי יִצְחָק שִׁירוֹתָא דְּבָעָא רַחֲמֵי עַל־יִיהוּ מָאִי  
 קָא־א־מַר. לָמָּה יי יַחֲרָה אִפְךָ בְּעַמְּךָ. וְכִי מִלָּה  
 דָּא אִיךָ אָמַר לָהּ מֹשֶׁה לָמָּה. וְהָא עֲבָדוּ כּוֹכְבִים

### לשון הקודש

אָמַר מֹשֶׁה, כַּעַת יֹאמְרוּ בְּנֵי הָעוֹלָם  
 שְׂאֵנִי הִרְגִּיתִי אוֹתָם מִשׁוּם שְׂאֵמַר לִי  
 וְאֶעֱשֶׂה אוֹתָךְ לְגוֹי גְּדוֹל. כַּעַת טוֹב לִי  
 שְׂאֵמוֹת וְלֹא יִשְׁמְדוּ יִשְׂרָאֵל. מִיָּד – וַיַּחַל  
 מֹשֶׁה אֶת פְּנֵי ה' אֱלֹהֵיו. בְּקִשׁ רַחֲמִים  
 עֲלֵיהֶם וְעוֹרַר רַחֲמִים עַל הָעוֹלָם.

וְאָמַר רַבִּי יִצְחָק, בִּתְחִלָּה בְּשִׁבְקִישׁ  
 רַחֲמִים עֲלֵיהֶם מָה אָמַר? לָמָּה ה' יַחֲרָה

וּכְתוּב וּמְחִיתִי אֶת כָּל הַיְקוּם אֲשֶׁר  
 עָשִׂיתִי מֵעַל פְּנֵי הָאָדָמָה וְאֲנִי הִנְנִי מִקִּים  
 אֶת בְּרִיתִי וְגו' וּבָאתָ אֶל הַתְּבָה – בֵּינֵן  
 שְׂאֵמַר לוֹ שְׂנִינְצַל הוּא וּבְנוֹי, לֹא בְקִשׁ  
 רַחֲמִים עַל הָעוֹלָם וְנִאֲבָדוּ. וּמִשׁוּם כֶּךָ  
 נִקְרְאִים מִי הַמַּבּוּל עַל שְׁמוֹ, כְּמוֹ שְׁנִיאָמַר  
 (ישעיה נד) כִּי מִי נָח זֹאת לִי אֲשֶׁר נִשְׁפַּעְתִּי  
 מֵעֲבוּר מִי נָח.

וּמִזֹּלוֹת כָּמָּה דַּאתְּ אָמַר עָשׂוּ לָהֶם עֵגֶל מִסֶּכֶה  
 וַיִּשְׁתַּחֲווּ לוֹ וַיֹּאמְרוּ אֵלֶּה וְגו'. וּמִשָּׁה אָמַר לָמָּה. אֵלֶּה  
 הַכִּי אֵילִיפְנָא מָאן דְּמַרְצָה לְאַחֲרָא לָא בָּעֵי לְמַעְבַּד  
 הֵהוּא חוּבָא (דְּאִיחָו) רַב, אֵלֶּה יִזְעִיר לִיָּה קַמִּיָּה. וּלְבַתֵּר  
 יִסְגֵּי לִיָּה קַמִּיָּה אַחֲרָא (ד"א ל"ג חִיבָא) דְּכַתִּיב אַתֶּם  
 חֲטֵאתֶם חֲטָאָה גְדֹלָה.

וְלֹא שָׁבִיב לִיָּה לְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עַד דְּמָסַר  
 גְּרַמִּיָּה לְמוֹתָא דְּכַתִּיב וְעַתָּה אִם תִּשָּׂא חֲטָאתֶם  
 וְאִם אֵין מְחַנֵּי נָא מִסְפָּרָךְ אֲשֶׁר כָּתַבְתָּ. וְקַדְשָׁא בְּרִיךְ  
 הוּא מְחִיל לוֹן דְּכַתִּיב וַיִּנָּחֶם יי עַל הָרָעָה וְגו'. וְנַח  
 לָא עֵבֶד בֵּין אֵלֶּה בְּעָא לְאַשְׁתִּזְבָּא וְשָׁבִיב כָּל עֲלָמָא.

וּבְכָל זְמָנָא דְּדִינָא שְׂרָיָא עַל עֲלָמָא, רוּחַ קְדִישָׁא  
 אָמַר וַיִּי דְלָא אֲשַׁתְּכַח בְּמִשָּׁה דְּכַתִּיב (ישעיה ס"ג)

### לשון הקודש

וְלֹא עֵזב אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַד  
 שְׁמִסַּר עֲצָמוֹ לְמִיתָה, שְׁכַתוּב וְעַתָּה אִם  
 תִּשָּׂא חֲטָאתֶם וְאִם אֵין מְחַנֵּי נָא מִסְפָּרָךְ  
 אֲשֶׁר כָּתַבְתָּ. וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְחִיל  
 לָהֶם, שְׁכַתוּב וַיִּנָּחֶם ה' עַל הָרָעָה וְגו'. וְנַח  
 לָא עֲשָׂה בֵּין אֵלֶּה רָצָה לְהַנְצִיל, וְעֵזב אֶת  
 כָּל הָעוֹלָם.

וּבְכָל פַּעַם שְׁהַדִּין שׁוֹרָה עַל הָעוֹלָם, רוּחַ  
 הַקְּדוֹשׁ אוֹמְרָת: אוֹי שְׂלָא נִמְצָא כְּמוֹ  
 מִשָּׁה, שְׁכַתוּב (ישעיה ס) וַיִּזְכֹּר יְמֵי עוֹלָם

אֲפָךְ בְּעַמְּךָ. וְכִי הִדְבַר הַזֶּה אֵיךְ אָמַר  
 אוֹתוֹ מִשָּׁה לָמָּה, וְהָרִי עֵבְדוֹ בּוֹכֵבִים  
 וּמִזֹּלוֹת, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר עָשׂוּ לָהֶם עֵגֶל  
 מִסֶּכֶה וַיִּשְׁתַּחֲווּ לוֹ וַיֹּאמְרוּ אֵלֶּה וְגו',  
 וּמִשָּׁה אָמַר לָמָּה? אֵלֶּה כֶּף לְמַדְנֵנוּ, מִי  
 שְׁמַרְצָה אֶת הָאֲחֵר, לֹא צְרִיךְ לַעֲשׂוֹת  
 אֶת אוֹתוֹ חֲטָא וְשִׁחָא לְגְדוֹל, אֵלֶּה יִקְמִין  
 אוֹתוֹ לְפָנָיו, וְאַחֵר כֶּף יִגְדִיל אוֹתוֹ לְפָנָיו  
 הָאֲחֵר וְהִרְשָׁעוּ, שְׁכַתוּב אַתֶּם חֲטָאתֶם  
 חֲטָאָה גְדֹלָה.

וַיִּזְכֹּר יָמֵי עוֹלָם מֹשֶׁה עִמּוֹ (נגו) אֵיךְ הַמַּעַלְם מֵיָמִים  
וְגו'. דְּכַתִּיב (שמות יד) וַיֹּאמֶר יי אֶל מֹשֶׁה מַה תַּעֲשֶׂק  
אֵלַי. דְּהָא אִיהוּ בְּעֻלּוֹתָא סָלִיק לֹון מִן יַמָּא. וּבְגִין  
דְּשׂוֹי גְרַמִּיהּ בְּעֻלּוֹתָא עֲלֵיהּוּ דִישְׂרָאֵל בְּיַמָּא. אַקְרִי  
(על שְׂמִייה) הַמַּעַלְם מֵיָמִים. דְּאִיהוּ אַסִּיק לֹון מִן יַמָּא.

אֵיךְ הַשָּׁם בְּקִרְבּוֹ אֶת רוּחַ קִדְשׁוֹ דָּא אִיהוּ מֹשֶׁה  
דְּאֲשֵׁרִי (דף טו ע"א) שְׂכִינְתָּא בִּינֵייהּ דִישְׂרָאֵל.  
מוֹלִיכֶם בְּתַהֲמוֹת פֶּד אַתְּבַקְעוּ מִיָּא וְאַזְלוּ בְּגוּ תַהֲוֹמִי  
בִּיבְשִׁתָּא דְגַלִּידוֹ מִיָּא (ובְּלֵא אַתְמַר עַל מֹשֶׁה). (נ"א וְעַל דָּא אַקְרִי מֹשֶׁה  
עמו) בְּגִין דְּאֲמַסֵּר גְרַמִּיהּ עַל יִשְׂרָאֵל. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה  
אֶף עַל גַּב דְּזַכָּאָה הָהּ נַח לָאו אִיהוּ כְּדָאי (בְּגִין)  
דְּקוֹדֶשָׁא בְרִיךְ הוּא יִגִּין עַל עַלְמָא בְּגִינֵיהּ.

תָּא חַזִּי, מֹשֶׁה לָא תָּלַה מְלָה בְּזֻכוּתֵיהּ אֶלָּא בְּזֻכוּת  
אַבְהֵן קַדְמָאִי. אַבְל נַח לָא הָהּ לִיָּה בְּמָאן

### לשון הקודש

מֹשֶׁה עִמּוֹ אֵיךְ הַמַּעַלְם מֵיָמִים וְגו', שְׂכִינְתּוֹב  
(שמות יד) וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה מַה תַּעֲשֶׂק  
אֵלַי. שְׂהַרִי בְּתַפְלָה הוּא הַעֲלָה אוֹתָם  
מֵהַיָּם, וּמִשׁוּם שְׂשָׁם עִצְמוֹ בְּתַפְלָה עַל  
יִשְׂרָאֵל בְּיָם, נִקְרָא (עַל שְׂמוֹן הַמַּעַלְם מֵיָם,  
שְׂהוּא הַעֲלָה אוֹתָם מֵהַיָּם.  
אֵיךְ הַשָּׁם בְּקִרְבּוֹ אֶת רוּחַ קִדְשׁוֹ - זְהוּ  
מֹשֶׁה, שְׂהַשְׂרָה שְׂכִינָה בֵּין יִשְׂרָאֵל.

בַּא רֵאָה, מֹשֶׁה לָא תָּלַה הַדְּבָר בְּזֻכוּתוֹ,

מוֹלִיכֶם בְּתַהֲמוֹת - פְּשׁוֹנְבַקְעוּ הַמַּיִם  
וְהִלְכוּ בְּתוֹךְ הַתְּהוֹם בִּיבְשִׁתָּא שְׂקַפְּאוּ  
הַמַּיִם וְהַכֵּל נֹאמַר עַל מֹשֶׁה וְנִיָּא וְעַל זֶה נִקְרָא  
מֹשֶׁה עִמּוֹ, מִשׁוּם שְׂמִסֵּר עִצְמוֹ עַל יִשְׂרָאֵל.  
אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אֶף עַל גַּב שְׂעֻדִיק הָיָה  
נַח, אֵינּוּ כְּדָאי וְכִדִּין שְׂהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא  
יִגִּין עַל הָעוֹלָם בְּשָׁבִילוֹ.

דִּיתְלִי בְּזִכּוֹתָא כְּמֹשֶׁה. אָמַר רַבִּי יִצְחָק וְעַם כָּל דָּא  
 כִּינּוּן דְּאָמַר לִיה קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְהִקְמַתִי אֶת בְּרִיתִי  
 אִתְּךָ הָוָה לִיה לְמַבְעֵי רַחֲמֵי עֲלֵייהוּ. וְקָרְבָּנָא דְאִקְרִיב  
 לְבַתְּרָ, דִּיקְרִיב לִיה מִן קַדְמַת דְּנָא דְלִמָּא יִשְׁכַּךְ  
 רוּגְזָא מֵעֲלָמָא.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה מָאִי הָוָה לִיה לְמַעְבַּד דְּהָא חֲתִיבִי  
 עֲלָמָא הוּוּ מְרַגְזִין קַמִּי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא  
 וְאִיהוּ יִקְרִיב קְרָבָנָא. אֱלֹא וְדָאִי נַח דְּחִיל עַל גְּרַמִּיה  
 הָוָה, בְּגִין דְּלֹא יַעֲרַע בֵּיה מוֹתָא בְּגוּ חֲתִיבִי עֲלָמָא  
 דְּהָוָה חֲמִי עוֹבְדֵיהוֹן בִּישָׁא כָּל יוֹמָא, וְהִיךְ מְרַגְזִין קַמִּי  
 קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא כָּל יוֹמָא.

רַבִּי (אֲלֶעָזָר פֶּתַח) יִצְחָק אָמַר כָּל זְמָנָא דְּחֲתִיבִי עֲלָמָא  
 אֲסַגִּיאוּ, זַכָּאָה דְּאִשְׁתַּכַּח בִּינֵיהוּ הוּא אֶתְפָּס  
 בְּקַדְמִיתָא. דְּכֵתִיב, (יחזקאל ט) וּמִמְקַדְשֵׁי תַחֲלוּ. וְתַנִּינָן

### לשון הקודש

שְׁהָרִי רִשְׁעֵי הָעוֹלָם הָיוּ מַכְעִיסִים לִפְנֵי  
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא יִקְרִיב קְרָבָנָא!  
 אֱלֹא וְדָאִי נַח פּוֹחַד עַל עַצְמוֹ הָיָה  
 בְּשִׁבִיל שְׂלֵא יִפְגַּשׁ בּוּ הַמּוֹת בְּתוֹךְ רִשְׁעֵי  
 הָעוֹלָם, שֶׁהָיָה רוֹאֵה מַעֲשֵׂיהֶם הַרְעִים  
 בְּכָל יוֹם וְאִיךְ מַכְעִיסִים לִפְנֵי הַקְּדוֹשׁ  
 בְּרוּךְ הוּא כָּל יוֹם.

רַבִּי וְאֲלֶעָזָר פֶּתַח וְיִצְחָק אָמַר, כָּל פַּעַם  
 שְׁמַתְרַבִּים רִשְׁעֵי הָעוֹלָם, הַצְּדִיק שְׁנַמְצָא

אֱלֹא בְּזִכּוֹת הָאֲבוֹת הֶרְאִישׁוּנִים, אֲבָל  
 לְנַח לֹא הָיָה לוֹ בְּמַה שִׁיתְלַה בְּזִכּוֹת כְּמוֹ  
 מֹשֶׁה. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, וְעַם כָּל זֶה, כִּינּוּן  
 שְׁאָמַר לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהִקְמַתִי אֶת  
 בְּרִיתִי אִתְּךָ, הָיָה לוֹ לְבַקֵּשׁ עֲלֵיהֶם  
 רַחֲמִים. וְהַקְּרָבָן שֶׁהִקְרִיב אַחֵר כֶּךָ –  
 שִׁיקְרִיב אוֹתוֹ מִקְדָּם לָזֶה, אוּלַי יִשְׁכַּךְ  
 הַפַּעַם מִהָעוֹלָם.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, מַה הָיָה לוֹ לַעֲשׂוֹת,

אל תקרי ממקדשי אלא ממקודשי. ונתה היך שיזוב  
 ליה קדשא ברוך הוא בין כל אנון חייביא. אלא  
 בגין דיפקון מניה תולדין בעלמא דהוה צדיק  
 בדיקא יאות.

ותו דאיתו אתרי בהו כל יומא ויומא ולא קבילו  
 מניה, וקיים בנפשיה קרא דכתיב, (יחזקאל א) ואתה  
 כי הזהרת רשע וגו'. וכתיב ואתה את נפשך הצלת.  
 מכאן כל מאן דאזהר לחייבא אף על גב דלא קביל  
 מניה הוא שיזוב ליה לגרמיה ויהוה חייבא אתפס  
 בחוביה. ועד כמה יזהר ליה עד דימחי ליה הא  
 אוקמוה חבריא.

רבי יוסי הוה שכיח קמיה דרבי שמעון יומא חד,  
 אמר ליה מאי חמא קדשא ברוך הוא  
 לשיצאה כל חיות ברא ועוף שמיא עמהון דחייביא.

### לשון הקודש

וכתוב ואתה את נפשך הצלת. מכאן  
 שכל מי שמוהיר את הרשע - אף על גב  
 שלא קבל ממנו, הוא מציל את עצמו,  
 ואותו רשע נתפס בהטאו. ועד כמה  
 יזהיר אותו? עד שיבה אותו, והרי  
 פרשוקה החברים.

רבי יוסי הוה מצוי לפני רבי שמעון יום  
 אחד. אמר לו, מה ראה הקדוש ברוך  
 הוא להשמיד את כל חיות הבר ועוף

ביניהם נתפס בראשונה, שכתוב (יחזקאל  
 ט) וממקדשי תחלו. ושנינו, אל תקרי  
 ממקדשי אלא ממקדשי. ואיך השאיר  
 הקדוש ברוך הוא את נח בין כל אותם  
 הרשעים? אלא כדי שיצאו ממנו תולדות  
 לעולם, שהיה צדיק בראוי.

ועוד, שהוא התרה בהם כל יום ויום  
 ולא קבלו ממנו, וקיים בנפשו את הפסוק  
 שכתוב (שם א) ואתה כי הזהרת רשע וגו',

אִי בְּנֵי נִשְׂא חֲטָאן בְּעִירֵי וְעוֹפֵי שְׁמַיָּא וּשְׂאָר בְּרִיין  
 מַה חֲטוּ. אָמַר לִיה בְּגִין דְּכַתִּיב בִּי הַשְּׁחִית כָּל בֶּשֶׂר  
 אֶת דַּרְכּוֹ עַל הָאָרֶץ. כְּלָהוּ הָווּ מִתְּבַלֵּי אֲרַחֲיֵיהוּ.  
 שִׁבְקֵי זַיְנֵיהוּ וְדַבְּקוּ בְּזַיְנָא אַחְרָא.

תָּא חַזֵּי, אַנּוּן חֲיִיבֵי עֲלֵמָא גְרַמּוּ הָכִי לְכָל בְּרִיין.  
 וּבַעוֹן (לֹא שִׁפְחָא) לְאַכְחָשָׁא עוֹבְדָא דְבְּרֵאשִׁית.  
 וְאַנּוּן גְרַמּוּ לְכָל בְּרִיין לְחַפְלָא אֲרַחֲיֵיהוּ כְּמַה דְּאַנּוּן  
 מִחַבְלָן. אָמַר קְדָשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא אֶתּוּן בְּעִיתוֹ (לֹא שִׁפְחָא)  
 לְאַכְחָשָׁא עוֹבְדֵי יְדֵי, אֲנָא אֲשֵׁלִים רְעוּתָא דְלִבּוֹן  
 וּמַחֲיֵי אֶת כָּל הַיְקוּם אֲשֶׁר עָשִׂיתִי מֵעַל פְּנֵי  
 הָאָדָמָה. אַחֲדָר עֲלֵמָא לְמִיּוֹן כְּמַה דְּהוּא בְּקַדְמִיתָא  
 מִיּוֹן בְּמִיּוֹן וְהָא אֶתְמַר. מִכָּאן וְלְהֵלָאָה אַעֲבִיד בְּרִיין  
 אַחֲרֵינֵן בְּעֲלֵמָא כְּדָקָא יְאוּת:

### לשון הקודש

להשחית דרכם כמו שהם השחיתו. אמר  
 הקדוש ברוך הוא, אתם רציתם ולהשחיתו  
 להכחיש מעשי ידי? אני אשלים  
 רצונכם, ומחיתי את כל היקום אשר  
 עשיתי מעל פני האדמה. אחזיר העולם  
 למים כמו שהיה בהתחלה, מים במים,  
 והרי נתבאר. מכאן ולהלאה אעשה  
 בריות אחרות בעולם פראוי.

השמים עם הרשעים? אם בני האדם  
 חטאו, בהמות ועופות השמים ושאר  
 הבריות מה חטאו? אמר לו, משום  
 שכתוב כי השחית כל בשר את דרכו  
 על הארץ. כלם היו משחיתים דרכיהם.  
 עזבו את מינם ונדבקו במין אחר.

בא ראה, אותם רשעי העולם גרמו כד  
 לכל הבריות, ורצו ולהשחיתו להכחיש  
 מעשה בראשית, והם גרמו לכל הבריות